

Regulamin udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej

w Szkole Podstawowej nr 13 w Gdyni

1. Zasady udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom regulują obowiązujące przepisy prawa.
2. Korzystanie z pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole jest dobrowolne i nieodpłatne.
3. Istotą udzielanej pomocy psychologiczno-pedagogicznej jest:
 - rozpoznawanie i zaspokajanie indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych ucznia;
 - wspieranie rodziców i nauczycieli w rozwiązywaniu problemów wychowawczych i dydaktycznych oraz rozwijaniu ich umiejętności wychowawczych;
 - rozpoznawanie indywidualnych możliwości psychofizycznych uczniów w celu wspierania potencjału rozwojowego ucznia i stwarzanie warunków do jego aktywnego i pełnego uczestnictwa w życiu szkoły oraz w środowisku społecznym.
4. Do korzystania z pomocy psychologiczno-pedagogicznej mają prawo wszyscy uczniowie, którzy wymagają wsparcia z uwagi na rozpoznane indywidualne potrzeby rozwojowe i edukacyjne.
5. Potrzeba objęcia ucznia w/w pomocą wynika w szczególności:
 - z niepełnosprawności,
 - z zagrożenia niedostosowaniem społecznym,
 - z zaburzeń zachowania lub emocji,
 - ze szczególnych uzdolnień,
 - ze specyficznych trudności w uczeniu się,
 - z deficytów kompetencji i zaburzeń sprawności językowych,
 - z choroby przewlekłej,
 - z sytuacji kryzysowych lub traumatycznych,
 - z niepowodzeń edukacyjnych,
 - z zaniedbań środowiskowych związanych z sytuacją bytową ucznia i jego rodziny, sposobem spędzania czasu wolnego i kontaktami środowiskowymi,
 - z trudności adaptacyjnych związanych z różnicami kulturowymi lub ze zmianą środowiska edukacyjnego, w tym związanych z wcześniejszym kształceniem za granicą.
6. Pomocy psychologiczno-pedagogicznej w szkole udzielają uczniom nauczyciele oraz specjaliści, w tym w szczególności: psycholog, pedagog, logopeda, doradca zawodowy i terapeuta pedagogiczny.
7. Osobą, do której należy planowanie i koordynowanie udzielania uczniowi pomocy psychologiczno-pedagogicznej – we współpracy z nauczycielami i specjalistami – jest wychowawca klasy.
8. Skuteczność udzielonego uczniom wsparcia zależy w dużej mierze od jakości współpracy z rodzicami uczniów. Rodzice mogą występować z inicjatywą objęcia dziecka pomocą.
9. Rodzic może w każdym momencie zrezygnować z korzystania ze wsparcia udzielanego przez szkołę. Rezygnacja musi mieć formę pisemną.
10. Inni inicjatorzy pomocy to: uczeń, dyrektor szkoły, nauczyciel, specjalista, pielęgniarka szkolna, poradnia, pracownik socjalny, asystent rodziny, kurator sądowy.
11. Wychowawca klasy ustala: formy pracy z uczniem, okres udzielania pomocy, wymiar godzin, w którym poszczególne formy będą realizowane. Układ tych trzech elementów

stanowi plan działań podejmowanych w stosunku do konkretnego ucznia. Plan ten zostaje przekazany rodzicom ucznia (lub opiekunom prawnym) w formie pisemnej.

12. Pomoc psychologiczno-pedagogiczna udzielana uczniowi może mieć różne formy, wśród których wyszczególniamy:
 - zajęcia rozwijające uzdolnienia,
 - zajęcia korekcyjno-kompensacyjne,
 - zajęcia logopedyczne,
 - zajęcia rozwijające kompetencje emocjonalno-społeczne,
 - inne zajęcia o charakterze terapeutycznym,
 - zajęcia dydaktyczno-wyrównawcze,
 - zajęcia rozwijające umiejętności uczenia się,
 - zajęcia związane z wyborem kierunku kształcenia i zawodu,
 - zindywidualizowana ścieżka kształcenia,
 - warsztaty,
 - porady i konsultacje.
13. Nauczyciele i specjaliści minimum dwa razy w roku szkolnym oceniają efektywność udzielonej pomocy i formułują wnioski dotyczące dalszych działań mających na celu poprawę funkcjonowania ucznia. Wychowawca, planując kontynuowanie wobec ucznia pomocy psychologiczno-pedagogicznej, ma obowiązek wnioski te wziąć pod uwagę.
14. Przy planowaniu udzielania uczniom pomocy psychologiczno-pedagogicznej uwzględnia się zalecenia zawarte w orzeczeniach lub opiniach po badaniach w PPP.
15. Planowanie i koordynowanie udzielania pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniowi posiadającemu orzeczenie o potrzebie kształcenia specjalnego jest zadaniem zespołu nauczycieli i specjalistów pracujących z uczniem. Ustalenia zespołu są uwzględnione w opracowanym dla dziecka indywidualnym programie edukacyjno-terapeutycznym.
16. Dyrektor szkoły ma prawo wystąpić do publicznej poradni z wnioskiem o przeprowadzenie diagnozy i wskazanie sposobu rozwiązania problemu ucznia, u którego – mimo udzielanej w szkole pomocy psychologiczno-pedagogicznej – nie nastąpiła poprawa funkcjonowania.